

KNJIGA PROROKA OSIJE

GLAVA 1

Rije~ Gospodnja koja do | e Osiji sinu Veirije-
vu za vremena Ozije, Joatama, Ahaza i Jeze-
kije careva Judinijeh i za vremena Jerovoama sina
Joasova cara Izrailjeva.

1:2 Kad Gospod po~e govoriti Osiji, re~e Go-
spod Osiji: idi, o`eni se kurvom, i rodi kopilad, jer
se zemlja prokurva otstupiv{i od Gospoda.

1:3 I otide, i uze Gomeru k}er Divlaimsku, koja
zatrudnje i rodi mu sina.

1:4 Tada mu re~e Gospod: nadjeni mu ime Je-
zrael; jer jo{ malo, pa }u pohoditi krv Jezraelsku
na domu Jujevu i ukinu}u carstvo doma Izrailjeva.

1:5 I u to }u vrijeme slomiti luk Izrailjev u doli-
ni Jezraelskoj.

1:6 I ona opet zatrudnje i rodi k}er; i Gospod mu
re~e: nadjeni joj ime Loruhamu; jer se vi{e ne}u
smilovati na dom Izrailjev, nego }u ih ukinuti sa-
svijem.

1:7 A na dom Judin smilova}u se, i izbavi}u ih
Gospodom Bogom njihovijem, a ne}u ih izbaviti
lukom ni ma~em ni ratom ni konjma ni konjicima.

1:8 Potom odbiv{i od sise Loruhamu opet zatra-
dnje i rodi sina.

1:9 I re~e Gospod: nadjeni mu ime Loamija; jer
vi nijeste moj narod, niti }u ja biti va{.

1:10 Ali }e ipak broj sinova Izrailjevijeh biti kao
pijesak morski, koji se ne mo`e izmjeriti ni izbroji-
ti; i mjesto da im se re~e: nijeste moj narod, re}i }e
im se: sinovi Boga `ivoga.

1:11 I sabra}e se sinovi Judini i sinovi Izrailjevi
ujedno, i postavi}e sebi jednoga poglavara i oti}i
}e iz zemlje, jer }e biti velik dan Jezraelski.

GLAVA 2

Recite bra}i svojoj: narode moj; i sestrama
svojim: pomilovana.

2:2 Prite se s materom svojom, prite se, jer mi
nije `ena, niti sam joj ja mu`; neka odbaci kurvar-
stva svoja od lica svojega, i preljube svoje od doja-
ka svojih,

2:3 Da je ne bih svukao голу i u~inio je kaka je
bila onaj dan kad se rodila, i da je ne bih postavio
da bude kao pustinja i obratio je da bude kao ze-
mlja zasu{ena, i umorio je `e | u.

2:4 I ne}u se smilovati na djecu njezinu, jer su
kopilad.

2:5 Jer se mati njihova kurva, sramoti se rodite-
ljka njihova; jer govori: i}i }u za milosnicima svo-
jim koji mi daju hljeb moj i vodu moju, vunu moju
i lan moj, ulje moje i pi}e moje.

2:6 Zato evo ja }u joj zagradi put trnjem i zazi-
da}u zidom da ne na | e staza svojih.

2:7 I tr~a}e za svojim milosnicima, ali ih ne}e
stignuti; i tra`i}e ih, ali ih ne}e na}i; pa }e re}i:
idem da se vratim k prvomu mu`u svojem, jer mi
bje}e bolje onda nego sada.

2:8 Jer ona ne zna da sam joj ja davao `ito i vino
i ulje, i umno`avao joj srebro i zlato, od kojega na-
~ini}e Vala.

2:9 Zato }u uzeti natrag `ito svoje, kad bude vri-
jeme, i vino svoje, kad bude vrijeme, i uze}u vunu
svoju i lan svoj, kojim bi pokrivala golotinju svoju.

2:10 I otkri}u rugobu njezinu pred milosnicima njezinijem, i niko je ne}e izbaviti iz moje ruke.

2:11 I ukinu}u svaku radost njezinu, svetkovine njezine, mladine njezine i subote njezine i sve praznike njezine.

2:12 I potr}u ~okote njezine i smokve, za koje govori: plata su mi, {to mi dado{e milosnici moji; i obrati}u ih u {umu da ih jede zvjierje poljsko.

2:13 I pohodi}u na njoj dane Valimske, u koje im je kadila i kitila se obocima i grivnama, i i{la za svojim milosnicima, i mene zaboravila, govori Gospod.

2:14 Ali evo, ja }u je primamiti i odve{ }u je u pustinju, i govori}u s njom lijepo.

2:15 I da}u joj vinograde njezine od toga mjesta, i dolinu Ahor za vrata nadanju, i ondje }e pjevati kao za mladosti svoje i kao kad je i{la iz Misira.

2:16 I tada }e{ me, govori Gospod, zvati: mu` u moj; a ne}e{ me vi{e zvati: Vale moj.

2:17 Jer }u ukloniti iz usta njezinijeh imena Vala; i ne}e im se vi{e pominjati imena.

2:18 I tada }u im u~initi zavjet sa zvjierjem poljskim i sa pticama nebeskim i s bubinama zemaljskim; i polomi}u luk i ma~ i rat da ih nestane u zemlji, i u~ini}u da le`e bez straha.

2:19 I zaru~i}u te sebi dovijeka, zaru~i}u te sebi pravdom i sudom i milo{ }u i milosr|em.

2:20 I zaru~i}u te sebi vjerom, i pozna}e{ Gospoda.

2:21 I tada }u se odazvati, govori Gospod, odazva}u se nebesima, a ona }e se odazvati zemlji.

2:22 A zemlja }e se odazvati `itu i vinu i ulju, a to }e se odazvati Jezraelu.

2:23 I posija}u je sebi na zemlji, i smilova}u se na Loruhamu, i re}i }u Loamiji: ti si moj narod, i on }e re}i: Bo`e moj!

GLAVA 3

Potom re~e mi Gospod: idi opet, ljubi `enu koju ljubi ljubavnik a ona ~ini preljubu, kao {to Gospod ljubi sinove Izrailjeve a oni gledaju za tulin bogovima i ljube `banove vinske.

3:2 I kupih je za petnaest sikala srebra i gomor i po je~ma.

3:3 I rekoh joj: sjedi kod mene dugo vremena, i ne kurvaj se, i ne budi drugoga; tako }u i ja biti tvoj.

3:4 Jer }e dugo vremena sinovi Izrailjevi sjedjeti bez cara i bez kneza i bez `rtve i bez stupa i bez ople}ka i likova.

3:5 Poslije }e se obratiti i tra`i}e Gospoda Boga svojega i Davida cara svojega, i u strahu }e pristupiti ka Gospodu i blagosti njegovoj u po{ljednja vremena.

GLAVA 4

^ujte rije~ Gospodnju, sinovi Izrailjevi, jer Gospod ima parbu sa stanovnicima zemaljskim; jer nema istine ni milosti ni znanja za Boga u zemlji;

4:2 Zaklinju se krivo i la`u i ubijaju i krađu i ~ine preljubu, zastrani{e, i jedna krv sti`e drugu.

4:3 Zato }e tu`iti zemlja, i {to god `ivi na njoj prenemo}i }e, i zvjieri poljske i ptice nebeske; i ribe }e morske pomrijeti.

4:4 Ali niko da se ne prepire ni da koga kori, jer je narod tvoj kao oni koji se prepiru sa sve{tenikom.

4:5 Zato }e{ pasti danju, i s tobom }e prorok pasti no}u, i pogubi}u mater tvoju.

4:6 Izgibe moj narod, jer je bez znanja; kad si ti odbacio znanje, i ja }u tebe odbaciti da mi ne vr{i{ slu`be sve{teni~ke; kad si zaboravio Boga svojega, i ja }u zaboraviti sinove tvoje.

4:7 [to se vi{e mno`i{e, to mi vi{e grije{i{e; slavu njihovu pretvori}u u sramotu.

4:8 Od grijeha naroda mojega hrane se, i lakome se na bezakonje njihovo.

4:9 Zato }e biti sve{teniku kao narodu; pohodi}u ga za putove njegove i plati}u mu za djela njegova.

4:10 I oni }e jesti, a ne}e se nasititi; kurva}e se, a ne}e se mno`iti; jer presta{e slu`iti Gospodu.

4:11 Kurvarstvo i vino i mast oduzima srce.

4:12 Narod moj pita drvo svoje, i palica mu njegova odgovara; jer duh kurvarski zavodi ih da se kurvaju odstupiv{i od Boga svojega.

4:13 Navrh gora prinose `rtve, i na humovima kade pod hrastovima, topolama i brijestovima, jer im je sjen dobar; zato se kurvaju k}eri va{e i snahe va{e ~ine preljubu.

4:14 Ne}u karati k}eri va{ih kad se kurvaju, ni snahe va{ih kad ~ine preljubu; jer se oni odvajaju s kurvama i prinose `rtve s nevaljalijem `enama; i narod nerazumni propa{e.

4:15 Ako se ti kurva{, Izrailju, neka ne grije{i Juda; i ne idite u Galgal niti idite u Vetaven, i ne kunit se: tako da je `iv Gospod.

4:16 Jer je Izrailj uporan kao uporna junica; sada }e ih pasti Gospod kao jagnje na prostranu mjestu.

4:17 Jefrem se udru`io s la`njem bogovima; ostavi ga.

4:18 Pi}e se njihovo prevrnu, jednako se kurva}u; milo im je: dajte. Brani-i su njegovi sramota.

4:19 Vjetar }e ih stegnuti krilima svojim, i oni }e se posramiti od `rtava svojih.

GLAVA 5

^ ujte, sve{tenici, i pazi, dome Izrailjev, i slu{aj, dome carev, jer je vama sud, jer ste zamka u Mispi i mre`a razapeta na Tavoru.

5:2 Iz potaje kla{e one koji zalaze; ali }u ih ja pokarati sve.

5:3 Ja poznajem Jefrema i Izrailj nije sakriven od mene; jer se sada kurva{, Jefreme, Izrailj se oskrvni.

5:4 Ne upravljaju djela svojih da se vrate k Bogu svojemu; jer je duh kurvarski u njima i ne znaju Gospoda.

5:5 I ponositost Izrailjeva svjedo-i mu u o-i; zato }e Izrailj i Jefrem pasti za bezakonje svoje, pa{-}e i Juda s njima.

5:6 I}i }e s ovcama svojim i s govedima svojim da tra`e Gospoda, ali ga ne}e na}i; uklonio se je od njih.

5:7 Iznevjeri{e Gospoda, jer izrodi{e tu|e sinove; zato }e ih pro`drijeti mjesec dana s dostojanjem njihovijem.

5:8 Trubite u rog u Gavaji, u trubu u Rami; vi-ite u Vetavenu: za tobom, Venijamine!

5:9 Jefrem }e opustjeti u dan kara; objavih me|u plemenima Izrailjevijem {to }e zacijelo biti.

5:10 Knezovi su Judini kao oni koji premje{taju me|u; izli}u na njih kao vodu jarost svoju.

5:11 Jefremu se ~ini nasilje, satrven je sudom, jer od svoje volje otide za zapovije{u.

5:12 Zato }u ja biti Jefremu kao moljac i kao crv domu Judinu.

5:13 I Jefrem vidje bolest svoju i Juda svoju ranu, i otide Jefrem k Asircu, i Juda posla k caru koji bi ga branio; ali vas on ne mo`e iscijeliti niti }e vas oprostiti rane va{e.

5:14 Jer }u ja biti kao lav Jefremu, kao lavi} domu Judinu; ja, ja }u zgrabiti, i oti}i }u, odnije}u i niko ne}e izbaviti.

5:15 Oti}i }u i vrati}u se na svoje mjesto dokle ne priznadu svoju krivicu i potra`e lice moje; kad budu u nevolji tra`i}e me.

GLAVA 6

H odite da se vratimo ka Gospodu; jer on razdrije, i iscijeli}e nas, rani, i zavi}e nas.

6:2 Povrati}e nam `ivot do dva dana, tre}i dan podignu}e nas, i `ivje}emo pred njim.

6:3 Tada }emo poznati Gospoda i sve }emo ga vi{e poznavati; jer mu je izlazak ure|en kao zora i do}i }e nam kao da`d, kao pozni da`d koji natapa zemlju.

6:4 [to da ti u~inim, Jefreme? {to da ti u~inim, Juda? jer je dobrota va{a kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane.

6:5 Zato ih sjekoh preko proroka i ubijah rije~i-ma usta svojih, i svjetlost sudova tvojih izide.

6:6 Jer je meni milost mila a ne `rtva, i poznavanje Boga ve}ma nego `rtva paljenica.

6:7 Ali oni prestupi{e zavjet kao Adam; tu me iznevjeri{e.

6:8 Galad je grad onijeh koji ~ine bezakonje, po njemu su krvavi tragovi.

6:9 A dru`ina je sve{teni~ka kao ~eta koja do~e kuje ljude, ubijaju na putu u Sihem, ~ine grdilo.

6:10 U domu Izrailjevu vidim strahotu; ondje je kurvanje Jefremovo, Izrailj se oskvrni.

6:11 I tebi je, Juda, pripravljena `etva, kad vratim roblje naroda svojega.

GLAVA 7

Kad lije~im Izrailja, tada se pokazuje bezakonje Jefremovo i zlo}a Samarijska; jer ~ine la`, i lupe` ulazi, i napolju udara ~eta.

7:2 I ne govore u srcu svom da ja pamtim svako bezakonje njihovo; sada stoje oko njih djela njihova, preda mnom su.

7:3 Nevaljalstvom svojim vesele cara i la`ima svojim knezove.

7:4 Svi ~ine preljubu; kao pe} su koju u`ari hljebar, koji prestane stra`iti kad zamijesi tijesto pa dokle uskisne.

7:5 Na dan cara na{ega razbolje{e se knezovi od mijeha vina, i on pru`i ruku svoju potsmjeva~ima.

7:6 Jer na zasjede svoje upravljaju srce svoje, koje je kao pe}; hljebar njihov spava cijelu no}, ujutru gori kao plamen ognjeni.

7:7 Svi su kao pe} ugrijani i pro`diru svoje sudije; svi carevi njihovi padaju, nijedan izme|u njih ne vi~e k meni.

7:8 Jefrem se pomije{ao s narodima; Jefrem je poga~a neprevrnuta.

7:9 Inostranci jedu mu silu, a on ne zna; sijede kose popadaju ga, a on ne zna.

7:10 I ponositost Izrailjeva svjedo~i mu u o~i, ali se ne vra}aju ka Gospodu Bogu svojemu niti ga tra`e uza sve to.

7:11 I Jefrem je kao golub, lud, bezuman; zovu Misir, idu u Asirsku.

7:12 Kad otidu, razape}u na njih mre`u svoju, kao ptice nebeske svu}i }u ih, kara}u ih kako je kazivano u zboru njihovu.

7:13 Te{ko njima, jer za|o{e od mene; pogibao }e im biti, jer me iznevjeri{e; ja ih iskupih, a oni govori{e na me la`.

7:14 Niti me priziva{e iz srca svojega, nego rida{e na odrima svojim; `ita i vina radi skupljaju}i se otstupaju od mene.

7:15 Kad ih karah, ukrijepih im mi{ice; ali oni misli{e zlo na me.

7:16 Vra}aju se, ali ne k vi{njemu, posta{e kao luk la`ljiv; knezovi }e njihovi popadati od ma~a s objesti jezika svojega; to }e im biti potsmijeh u zemlji Misirskoj.

GLAVA 8

Trubu na usta, i reci: kao orao ide na dom Gospodnji; jer prestupi{e zavjet moj i otpadi{e se od zakona mojega.

8:2 Izrailj }e vikati k meni: Bo`e moj; poznajemo te.

8:3 Izrailj je ostavio dobro; neprijatelj }e ga goniti.

8:4 Postavljaju careve, ali ne od mene; podi`u knezove, za koje ja ne znam; od srebra svojega i od zlata svojega grade sebi likove, da se istrijebe.

8:5 Ostavilo te je tele tvoje, Samarijo; jarost se moja raspalila na njih; dokle se ne}e mo}i o~istiti?

8:6 Jer je i ono od Izrailja; na~inio ga je umjetnik, i nije Bog; tele }e Samarijsko oti}i u komade.

8:7 Jer siju vjetar, pa }e `eti oluju; stabljike ne}e imati, klica ne}e dati bra{na; da bi i dala, pro`drije}e ga tu|inci.

8:8 Pro`drije}e se Izrailj, bi}e me|u narodima kao sud na kom nema miline.

8:9 Jer otido{e k Asircu, divljemu magarcu, koji je sam za se; Jefrem naima ljubavnike.

8:10 A {to naima{e me|u narodima, ja }u ih sabrati; a ve}i okusi{e malo radi bremena cara nad knezovima.

8:11 [to umno`i Jefrem oltare da grije{i, bi}e mu oltari na grijeh.

8:12 Napisah mu velike stvari u zakonu svom; ali mu se ~ine kao ne{to tu|e.

8:13 Za `rtve, koje mi prinose, prinose meso, i jedu ga; Gospod ih ne prima; sada }e se opomenuti bezakonja njihova i pohodi}e grijeh njihove; oni }e se vratiti u Misir.

8:14 Izrailj zaboravi tvorca svojega, i sagradi dvorove, i Juda umno`i tvrde gradove; ali }u pusti-ti oganj u gradove ovomu, i spali}e dvorove onomu.

GLAVA 9

Ne raduj se, Izrailju, vesele}i se kao narodi, {to se kurva{ otstupiv{i od Boga svojega, miluje{ platu kurvarsku po svijem gumnima `itnijem.

9:2 Gumno i kaca ne}e ih hraniti, i mast }e ih prevariti.

9:3 Oni ne}e nastavati u zemlji Gospodnjoj; nego }e se vratiti Jefrem u Misir, i oni }e jesti ne-i-stotu u Asirskoj.

9:4 Ne}e prinositi Gospodu vina, niti }e mu biti ugodne `rtve njihove, nego }e im biti kao hljeb onijeh koji tu`e, ko ga god jede oskvrni}e se, jer im je hljeb za `rtve njihove, ne}e u}i u dom Gospodnji.

9:5 [ta }ete ~initi na dan svetkovine i na dan praznika Gospodnjega?

9:6 Jer gle, oti}i }e pusto{enja radi; Misir }e ih pribрати, Memfis }e ih pogrepsti; zaklade njihove od srebra naslijedi}e kopriva, trnje }e im biti u {atorima.

9:7 Do|o{e dani poho|enju, do|o{e dani pla}anju; pozna}e Izrailj; proroci su ludi, bezumni su u kojima je duh, za mno{tvo bezakonja tvojega i veliku mr`nju.

9:8 Stra`ar je Jefremov s Bogom mojim, prorok je zamka pti-arska po svijem putovima njegovijem, mr`nja je u domu Boga njegovoga.

9:9 Duboko su se pokvarili kao u vrijeme Gavajsko; opomenu}e se bezakonja njihova, i pohodi}e grijeh njihove.

9:10 Na|oh Izrailja kao gro`|e u pustinji; vidjeh oce va{e kao prve smokve na drvetu u po-etku nje-

govu; oni otido{e k Velfegoru, i odvoji}e se za sramotom, i posta{e gadni kako im bje{e milo.

9:11 Jefremova }e slava odletjeti kao ptica od ro|enja i od utrobe i od za-etka.

9:12 Ako li i othrani sinove svoje, ja }u ih u~initi da budu bez djece, da ne ostane nijedan; i te{ko njima kad otstupim od njih.

9:13 Jefrem, kad ga gledah, bje{e kao Tir, posa|en na ljupku mjestu; ali }e Jefrem izvesti krvniku sinove svoje.

9:14 Podaj im, Gospode; {ta }e{ im dati? podaj im utrobu pometljivu i dojke usahle.

9:15 Sva je zlo}a njihova u Galgalu; zato ondje mrzim na njih; za zlo}u djela njihovijeh izagna}u ih iz doma svojega; ne}u ih vi{e ljubiti: svi su knezovi njihovi odmetnici.

9:16 Udaren bi Jefrem; korijen im posahnu, ne}e roditi roda; ako i rode, ubi}u mili porod utrobe njihove.

9:17 Odbaci}e ih Bog moj, jer ga ne slu{aju, i skita}e se po narodima.

GLAVA 10

Izrailj je prazna loza vinova, ostavlja rod za se; {to vi{e roda ima, to vi{e umno`ava oltare; {to mu je bolja zemlja, to vi{e kiti likove.

10:2 Srce im je razdijeljeno, zato su krivi; on }e oboriti oltare njihove, polomi}e likove njihove.

10:3 Jer sada govore: nemamo cara; ne bojimo se Gospoda; i {ta bi nam u~inio car?

10:4 Govore rije~i kunu}i se la`no kad ugovaraju vjeru, i sud kao otrov raste u brazdama na njivi mojoj.

10:5 Za junice Vetavenske upla{i}e se stanovnici Samarijski; jer }e za njima `aliti narod njihov, i sve{tenici njihovi, koji im se radovahu, jer }e slava njihova oti}i od njih.

10:6 I on }e sam biti odveden u Asirsku na dar caru brani~u; Jefrema }e popasti stid, i Izrailj }e se osramotiti namjerom svojom.

10:7 Cara }e Samarijskoga nestati kao pjene povrh vode.

10:8 I obori}e se visine Avenske, grijeh Izrailjev; trnje }e i ~kalj rasti po oltarima njihovijem, i govori}e gorama: pokrijte nas, i humovima: padnite na nas.

10:9 Od vremena Gavajskoga grije{io si, Izrailju; ondje osta{e, ne sti`e ih u Gavaji rat na bezakonike.

10:10 Po svojoj }u ih volji pokarati, i narodi }e se skupiti na njih da ih zarobe za dvojako bezakonje njihovo.

10:11 Jefrem je junica nau-ena, koja rado vr{e; ali }u joj do}i na lijepi vrat; upregnu}u Jefrema, Juda }e orati, Jakov }e povla-iti.

10:12 Sijte pravdu, `e}ete milost; orite kr~evinu, jer je vrijeme da tra`ite Gospoda, da bi do{ao i poda`dio vam pravdom.

10:13 Oraste bezbo`nost, `este bezakonje, jedoste plod od la`i; jer si se pouzdao u svoj put, u mno{tvo svojih junaka.

10:14 Zato }e se podignuti vrema me|u tvojim narodom, i svi }e se gradovi tvoji raskopati kao {to Salman raskopa Vet-Arvel kad bija}e rat, majka bi razmrskana sa sinovima.

10:15 Tako }e vam u~initi Vetilj za veliku zlo}u va{u; zorom }e poginuti car Izrailjev.

GLAVA 11

Kad Izrailj bje}e dijete, ljubljah ga, i iz Misira dozvah sina svojega.

11:2 Koliko ih zva}e, toliko oni odlazi}e od njih; prinosi}e `rtve Valima, kadi}e likovima.

11:3 Ja u-ih Jefrema hoditi dr`e}i ga za ruke, ali ne pozna}e da sam ih ja lije~io.

11:4 Vukoh ih uzicama ~ovje~jim, u`ima ljubavnijem; i bijah im kao oni koji im skidaju jaram s ~eljusti, i davah im hranu.

11:5 Ne}e se vratiti u zemlju Misirsku, nego }e mu Asirac biti car, jer se ne htje}e obratiti.

11:6 I ma~ }e stajati u gradovima njegovijem, i potr}e prijevornice njegove i pro`drijeti za namjere njihove.

11:7 Narod je moj prionuo za otpad od mene; zovu ga k vi{njemu, ali se nijedan ne podi`e.

11:8 Kako da te dam, Jefreme? da te predam, Izrailju? kako da u-inim od tebe kao od Adame? da te obratim da bude} kao Sevojim? Ustreptalo je srce moje u meni, uskolebala se utroba moja od `alosti.

11:9 Ne}u izvr{iti ljutoga gnjeva svojega, ne}u opet zatrti Jefrema; jer sam ja Bog a ne ~ovjek, svetac usred tebe; ne}u do}i na grad.

11:10 I}i }e oni za Gospodom; on }e rikati kao lav; kad rikne, sa strahom }e dotr~ati sinovi s mora;

11:11 Sa strahom }e dotr~ati iz Misira kao ptica, i kao golub iz zemlje Asirske; i naseli}u ih u ku}ama njihovijem, govori Gospod.

GLAVA 12

Opkolio me je Jefrem la`ju i dom Izrailjev prijevarom; ali Juda jo{ vlada s Bogom i vjeran je sa svetima.

12:2 Jefrem se hrani vjetrom, i ide za ustokom; svaki dan mno`i la` i pogibao; i hvataju vjeru s Asircem i nose ulje u Misir.

12:3 I s Judom ima Gospod parbu i pohodi}e Jakova prema putovima njegovijem, plati}e mu po djelima njegovijem.

12:4 U utrobi uhvati za petu brata svojega, i u sili svojoj bori se s Bogom;

12:5 Bori se s an|elom, i nadja-a; plaka, i moli mu se; na|e ga u Vetilju, i ondje govori s nama.

12:6 Ali je Gospod Bog nad vojskama, Gospod mu je spomen.

12:7 Ti dakle obrati se k Bogu svojemu, ~uvaj milost i pravdu, i uzdaj se vazda u Boga svojega.

12:8 Trgovac je Jefrem, u ruci su mu mjerila la`na, milo mu je da ~ini krivo.

12:9 I govori Jefrem: ba{ se obogatih, stekoh blago, ni u kom trudu mom ne}e mi na}i nepravde koja bi bila grijeh.

12:10 A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misisirske, ja ti dati da sjedi u {atorima kao o praznicima.

12:11 I govori}u preko proroka, i umno`i}u utvare, i dava}u pri~u preko proroka.

12:12 Doista je Galad bezakonje, posta{e sama ta{tina; u Galgalu prinose junce na `rtvu, i oltari su im kao gomile kamenja po brazdama na njivi mojoj.

12:13 I Jakov pobje`e u zemlju Sirsku, i Izrailj slu`i za `enu, i za `enu ~uva ovce.

12:14 I prorokom izvede Gospod Izrailja iz Misisira, i prorokom ~uva ga.

12:15 Jefrem ga ljuto razgnjevi; zato }e ostaviti na njemu krv njegovu, i vrati}e mu sramotu njegovu Gospod njegov.

GLAVA 13

Kad Jefrem govora{e, bje{e strah; bje{e se uzvisio u Izrailju; ali se ogrije{i o Vala, te umrije.

13:2 I sada jednako grije{e i grade sebi liju}i od srebra svojega po razumu svojemu likove, koji su svi djelo umjetni~ko, a oni govore za njih: ljudi koji prinose `rtve neka cjeluju teoce.

13:3 Zato }e biti kao oblak jutarnji i kao rosa koja u zoru padne, pa je nestane, kao pljeva, koju odnosi vjetar s gumna, i kao dim iz dimnjaka.

13:4 A ja sam Gospod Bog tvoj od zemlje Misisirske, i Boga osim mene nijesi poznao, i osim mene nema ko bi spasao.

13:5 Ja te poznah u pustinji, u zemlji zasu{enoj.

13:6 Imaju}i dobru pa{u bijahu siti; ali ~im se nasiti{e, ponese se srce njihovo, zato me zaboravi{e.

13:7 Zato }u im biti kao lav, kao ris vreba}u ih na putu.

13:8 Sre}u ih kao medvjedica kojoj uzmu medvjedi}e, i rastrga}u im sve srce njihovo i izje}u ih ondje kao lav; zvijerje poljsko raskinu}e ih.

13:9 Propao si, Izrailju; ali ti je pomo} u meni.

13:10 Gdje ti je car? gdje je? neka te sa~uva u svijem gradovima tvojim; gdje li su sudije tvoje, za koje si govorio: daj mi cara i knezove?

13:11 Dadoh ti cara u gnjevu svom, i uzeh ga u jarosti svojoj.

13:12 Svezano je bezakonje Jefremovo, ostavljen je grijeh njegov.

13:13 Bolovi kao u porodilje spopa}e ga, sin je nerazuman, jer ne bi toliko vremena ostao u utrobi.

13:14 Od groba }u ih izbaviti, od smrti }u ih sa~uvati; gdje je, smrti, pomor tvoj? gdje je, grobe, pogibao tvoja? kajanje }e biti sakriveno od o~iju mojih.

13:15 Rodan }e biti me|u bra}om svojom; ali }e do}i isto~ni vjetar, vjetar Gospodnji, koji ide od pustinje, i usahnu}e mu izvor, i studenac }e mu zasu{iti; on }e odnijeti blago od svih dragih zaklada.

13:16 Samarija }e opustjeti, jer se odmetnu od Boga svojega; oni }e pasti od ma~a, djeca }e se njihova razmrskati i trudne `ene njihove rasporiti.

GLAVA 14

Obrati se, Izrailju, ka Gospodu Bogu svojemu, jer si pao svojega radi bezakonja.

14:2 Uzmite sa sobom rije~i, i obratite se ka Gospodu; recite mu: oprostite sve bezakonje, i primi dobro; i da}emo `rtve usana svojih.

14:3 Asirac nas ne mo`e izbaviti, ne}emo jahati na konjima, niti }emo vi{e govoriti djelu ruku svojih: Bo`e na{; jer u tebe nalazi milost sirota.

14:4 Iscijeli}u otpad njihov, ljubi}u ih drage volje; jer }e se gnjev moj odvratiti od njega.

14:5 Bi}u kao rosa Izrailju, procvjeta}e kao lji-ljan i pusti}e `ile svoje kao drveta Livanska.

14:6 Ra{iri}e se grane njegove, i ljepota }e mu biti kao u masline i miris kao Livanski.

14:7 Oni }e se vratiti i sjedjeti pod sjenom njegovijem, ra|a}e kao `ito i cvjeta}e kao vinova loza; spomen }e mu biti kao vino Livansko.

14:8 Jefreme, šta }e mi vi{e idoli? Ja }u ga usli-
{iti i gledati; ja }u mu biti kao jela zelena; od mene
je tvoj plod.

14:9 Ko je mudar, neka razumije ovo; i razuman
neka pozna ovo; jer su pravi putovi Gospodnji, i
pravednici }e hoditi po njima, a prestupnici }e pa-
sti na njima.